

בעניין שבין:

המערער:

קצין התגמולים

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, ת.ד. 49333 מעלות דפנה,
ירושלים 97763
טל': 073-3920000 ; פקס': 02-6468053

נ ג ד

המשיב:

דורון טלמור, ת"ז 028638526

ע"י ב"כ עו"ד אריאל פרייברג ואח'
מררח' אבא הלל 7, רמת גן
טל': 03-7412358 ; פקס': 077-3180983

תאריך החתימה על המסמך: יום שלישי כ"ט תמוז תשפ"ג, 18/7/2023

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דין

בהתאם לסמכותו לפי תקנה 145(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (בשילוב עם תקנה 4(א) לתקנות הנכים ומשפחות חיילים שנשפו במערכה (תגמולים ושיקום) (סדרי הדין בערעור), תשמ"ז-1987), מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על עיכוב ביצוע פסק דינה¹ של ועדת הערעורים מיום 9.5.23 עד להכרעה בערעור.

ואלה נימוקי הבקשה:

- ביום 9/7/2023 הגיש קצין תגמולים ערעור על פסק דינה של ועדת ערעורים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 (להלן – "החוק"), בע"נ 7125-09-20 **טלמור נ' קצין תגמולים** מיום 9/5/2023, בו נקבע "שנכותו של המערער עומדת על 30% ובשל העובדה שבילדותו סבל מאסטמה יש לייחס להחמרה רמה של 20% שנגרמו בשל תנאי שירותו". כעולה מפסק הדין, ועדת הערעורים אימצה בפסק דינה, בין היתר, גם את דרגת הנכות שעליה המליץ המומחה מטעם המשיב בחוות דעתו (בשיעור של 30%).
- בערעור נטען כי ועדת הערעורים חרגה מסמכותה בקביעתה את דרגת הנכות הכוללת בגין המחלה ועל כן יש לבטל קביעה זו באופן שיוותרו שאר המרכיבים שנקבעו בפסק הדין וכי המשיב יופנה לוועדה הרפואית לה נתונה הסמכות הייחודית לקבוע את דרגת הנכות הרפואית, בהתאם לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959.

¹ בהתאם לסימן ה' לחוק בתי דין מינהליים, תשנ"ב-1992, ועדת הערעורים, בהיותה בית דין מינהלי, מוסמכת ליתן החלטה. עם זאת, הואיל וועדת הערעורים הכתירה את החלטתה כ"פסק דין" ועל מנת למנוע בלבול, נתייחס בבקשה זו להחלטה שניתנה כאל פסק דין, כפי שעשתה ועדת הערעורים.

3. במצב דברים זה, כאשר הערעור נסב על היעדר סמכותה של ועדת הערעורים לקבוע את דרגת הנכות הרפואית, אלמלא יורה בית המשפט הנכבד על עיכוב ביצוע ההחלטה, משמעות הדבר היא שעל קצין התגמולים לפעול בהתאם לדרגת נכות שנקבעה בפסק הדין ללא כל סמכות, אשר דינה בטלות, ובניגוד להוראות חוק הנכים, וזאת בטרם ניתן פסק הדין בערעור.
4. במצב דברים זה ומבלי לגרוע מהאמור לעיל, אלמלא יינתן עיכוב ביצוע, עלול הערעור להתייטר לכל הפחות ביחס לתגמולים שישולמו על סמך פסק דינה של ועדת הערעורים (ודוק: אלמלא הוועדה הייתה חורגת מסמכותה, היה על קצין התגמולים להפנות את המשיב לוועדה רפואית לשם קביעת דרגת הנכות בטרם ישולם לו תגמול כלשהו). בנוסף על כך, ככל שהמשיב יגיש בקשה לקביעת נכות מוסבת, עשויה הוועדה הרפואית שתדון בהליך זה, להדריך עצמה על סמך דרגת נכות שנקבעה בחוסר סמכות מוחלט ודינה להיות בטלה מעיקרה.
5. שיקול מאזן הנוחות, שכאמור נוטה במובהק לטובת עיכוב ביצוע פסק הדין, הוא השיקול העיקרי לצורך בקשה לעיכוב ביצוע (ראו למשל: ע"א 3415/13 **אס אל אס מפרשים בע"מ נ' אורשב ניהול והשקעות בע"מ** (23.6.13); ע"א 5374/13 **אגרסקו כרמל חברה לייצוא חקלאי בע"מ נ' עין יהב ואח'** (14.8.13); ע"א 6261/10 **בנק מרכנתיל דיסקונט בע"מ נ' אלון (ד.ד.) השקעות בע"מ** (28.9.10)).
6. אשר לסיכויי הערעור, סבור המערער כי נוכח הוראות החוק הברורות, קרוב לוודאי שהערעור יתקבל ויקבע שהוועדה חרגה מסמכותה בפסק הדין, המשיב יופנה לבדיקה ע"י הוועדה הרפואית לשם קביעת דרגת נכותו על פי חוק, הכל כפי שפורט בהודעת הערעור.
7. לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד לעכב את ביצוע פסק הדין (תשלום התגמולים למשיב) עד להכרעה בערעור דנן.

יואב דור, עו"ד

ממונה בפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)